

דף קמב

א. המזוכה לעובר.

ב. גר שמת והיתה אשתו מעוברת.

ג. תינוק בן יום אחד נוחל ומנחיל.

ד. המזוכה לעובר.

ה. אמר לבנו שיטול כבניו שלא נולדו.

א. אמר רב נחמן המזוכה לעובר לא קנה, אמר יזכה לכשתلد קנה. ורב הונא אמר אחד זה ואחד זה לא קנה. ורב ששת אמר אחד זה ואחד זה קנה.

ב. אמר רב ששת מניין לי שהמזוכה לעובר קנה דתניתא גר שמת ובזו ירושל נכסיו (שאם אין לו יורשים נכסיו הפקר) ושםעו שאשתו מעוברת (וא"כ יש לו יורש). אבל האשה אינה יורשת נכסיו בעלה) והחזירו את הנכסים ואח"כ הפילה, המחזיק בנכסים אחורי שהפילה קנה, לפני שהפילה לא קנה. ומשמעו דעובר יורש וקונה את נכסיו אביו.

ב, ודחה אבי את הראה דיש לומר דוקא לירש יכול שהירושה בא אליו מלאיה אבל לזכות לו אי אפשר. ורבא דחה לעולם אפילו יורשה לא קנה ואעפ"כ המחזיק לפני שמת לא זכה שחזקתו רפואה דאיינו בטוח שיזכה דשמא יבואו יורשים.

ג, ונפקא מינה בין אבי לרבא ששמעו שמת והחזיקו ואח"כ נודע שחיה היה ורק עכשו מת ובאו אחרים והחזיקו, לפי אבי הראשונים לא קנו שחיה היה וירש, ולפי רבא הראשונים קנו דבאמת איינו יורש וגם הם סברו שמת והחזיקו בתורת ודאי שאין חזקתם רפואה בידם.

ג. והקשׂו על רב ששת ממשנה תינוק בן יום אחד נוחל ומנחיל ופירישה רב ששת שמתה amo ביום שנולד יורש אותה ואח"כ מת הבן ומנחיל לאחיו מן האב. ומשמע דאם מתה והוא עדין עובר ומת אחורה אינו יורש שעובר אינו יורש ואין מזכים לו וקשה לר' רב ששת עצמו שאמיר המזוכה לעובר קנה.

ב, ותירצׂו שני תירוצים: א, אילו היה מות אחורה ועוזרו עבר היה יורש אבל כיוון שתמיד הוא מות לפני שיירש אותה דבחיו גם היא היה וכשמתה גם הוא מות ואין יורשה בקדר להנחיל לאחים מהאב.

ותירוץ שני, מר בריה דרב יוסף ממשמה דרבא אמר מה שאמרו בן יום אחד נוחל ומנחיל פירושו למעט בחלוקת בכורה, שכשbabim לשער חלק בכורה רואים כמה בניים נולדו ומוסיפים עוד חלק והוא חלק בכורה, ואין מחשבים חלק עובר בזה. אבל כשחורים ומחלקים את הירושה בין כולם גם הוא (העובר) יורש.

ג, ויש שmuועה אחרת בדברי מר בריה דרב יוסף שבא לומר שכור עצמו לא נוטל בכורה אלא א"כ נולד כבר אבל אם נולד אחורי מות אביו (כגון תאומים או משתי נשים) אין נוטל פי שנים. והלכה כתתי השmuועה.

ד. אמר רבי יוחנן המזוכה לעובר לא קנה ואם תאמר הרי משנתינו אמרה אם תלד אשתי זכר יטול מנה, יש לומר דוקא לבנו גמר ומקנה שדעתו קרובה אצל בנו אבל לאחר לא. ושמואל בקש לפרסם שהמזוכה לעובר קנה. והלכה לא קנה (אם איןנו בנו, רשב"מ).

ה. האומר לאשתו נכסיו לבני ישיוו לי מך (ולא היתה מעוברת), דבודאי לא קנו שאינם בעולם. ואמר לבנו גדול (מאשתו הראשונה) אתה תטול כאחד מהם. נחלקו אמוראים אם יטול הגודל חלק יותר מהחיו בירושה מכח מתנה זו י"א (ר' ירמיה וכו') יש לו חלק וכו' (ר' אבהו וודעמה) אין לו חלק שהשווה אותו לבני השניה שלא זכו וכאומר קני אתה כחמור.

Rav Elisha Abib

Retrouvez l'ensemble des Daf Panorama sur www.dafhayomi.fr rubrique Résumés

www.dafhayomi.fr - +33 6 14 55 78 08 - Sponsorisez le Daf Panorama - Info@dafhayomi.fr

Refouah Chelema Sarah bat Kamar

www.ohavei-torateha.com